

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN
ARCHIVERING
D.D. 06-02-2024
No. 2024.00489
Portefeuillehouder: Mackus
Team: Beleid Jeugd en Onderwijs**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 6 februari 2024

Betreft: Schriftelijke vragen SP en D66 - Wachttijden voor en mogelijkheden tot passende zorg na sluiting MKD's.

Geacht college,

Op 1 februari 2024 verscheen er een [artikel](#) op 1Limburg over het verhaal van Abir, de moeder van Jacob. Jacob is een van de kinderen die voorheen naar grote tevredenheid gebruik maakte van de integrale zorg van het MKD Maastricht, maar die na het afstoten en de sluiting van de Medisch Kleuterdagverblijven (MKD's) door Xonar tussen wal en schip gevallen is ten aanzien van de passende zorg die hij nodig heeft en die hem op basis van de wet toekomt.

Het verhaal van Jacob en zijn moeder, en de verhalen van andere kinderen en ouders in soortgelijke situaties die onze fracties eerder bereikten, hebben bij de SP en D66 (opnieuw) de volgende vragen doen rijzen.

Uit het eerder aangehaalde artikel van 1Limburg komt naar voren dat in de onderhavige casus reeds in augustus 2023 een aanvraag is gedaan voor een persoonsgebonden budget (pgb), maar dat bij navraag door de moeder op 11 september 2023 bleek dat de aanvraag weliswaar 'in het systeem is gezet, maar er verder niets mee is gedaan'.

1. Hoe vaak komt het voor dat een 'aanvraag in het systeem is gezet, maar er verder niets mee wordt gedaan'? En wat zijn de achterliggende oorzaken van het gegeven dat belangrijke aanvragen als deze voor langere tijd blijven liggen?

Nadat de aanvrager van het pgb het blijven liggen van de aanvraag onder de aandacht van de gemeente had gebracht, werd haar beloofd dat de aanvraag opnieuw 'op de lijst werd gezet' en dat zij uiterlijk binnen acht weken uitsluitel zou ontvangen over het al dan niet slagen van die aanvraag. Echter, begin januari 2024 – ruim na het verstrijken van de termijn van acht weken – had aanvrager nog niets vernomen.

Door het uitblijven van een reactie, vond op 11 januari 2024 opnieuw een gesprek plaats tussen aanvrager en de gemeente. Uit dat gesprek bleek dat de aanvraag was blijven liggen door langdurige ziekte van de verantwoordelijke medewerker, en dat dit door een collega zou worden opgepakt. Echter, daarvoor zou de aanvraag opnieuw moeten worden ingediend, zou de situatie geheel opnieuw moeten worden beoordeeld, en zou opnieuw een termijn van acht weken gaan lopen.

2. Hoe vaak komt het voor dat een aanvraag voor een pgb door langdurige ziekte of een andere oorzaak zo lang blijft liggen, waarna de gehele procedure kennelijk opnieuw dient aan te vangen?
3. Waarom is de gemeente kennelijk de mening toegedaan dat het in dit soort gevallen, waarin de vertraging van de beoordeling van de aanvraag geheel te wijten is aan het handelen (of niet-handelen) van de gemeente, noodzakelijk is om de gehele beoordeling opnieuw uit te (doen) voeren?

De aanvrager geeft in het artikel op 1Limburg aan dat zij door deze gang van zaken totaal moegestreden is en dat zij gestopt is met de strijd om vergoeding te krijgen voor de beloofde zorg voor Jacob.

4. Heeft het college zicht op hoe veel van dit soort gevallen van 'murw gestreden zijn' zich in de gehele pgb-keten voordoen? Zo nee, waarom niet? Zo ja, mag de raad daar een overzicht van ontvangen?
5. Mocht de achterliggende reden voor het stoppen van een in gang gezette aanvraag niet helder zijn, zou de raad dan een overzicht mogen ontvangen van alle pgb-aanvragen die ingezet worden, maar die voortijdig worden stopgezet of niet-opgevolgd door de aanvrager? Zo nee, waarom niet?

De gang van zaken biedt de moeder van Jacob de mogelijkheid om de gemeente in gebreke te stellen wegens de overschrijding van de beslistermijn die geldt ten aanzien van de aanvraag, hetgeen de gemeente een dwangsom bij niet-tijdig beslissen zou kunnen opleveren. Bovendien heeft de gemeente de wettelijke taak om voor passende zorg voor kinderen als Jacob te zorgen, waar zij momenteel niet volledig in lijkt te slagen.

6. Mag de raad een overzicht ontvangen van het aantal ingebrekestellingen dat de gemeente ontvangen heeft tussen 1 januari 2023 en heden wegens overschrijding van de behandeltermijn voor de aanvraag van een pgb, en het bedrag aan dwangsommen dat dit de gemeente reeds gekost heeft? Zo nee, waarom niet?

Eerder stelde de SP reeds [vragen](#) over de onderhavige en soortgelijke casussen. Wij vroegen het college toen of het college zicht had op de omvang van de groep ouders 'wiens kinderen voorheen naar grote tevredenheid gebruik maakten van de alles-onder-één-dak-werkwijze van de MKD's, maar die na het afstoten daarvan door Xonar gedwongen werden om zelf losse contracten af te sluiten voor verschillende soorten zorg, en daarbij bovendien zelf op zoek moesten naar financiering daarvan, bijvoorbeeld middels een persoonsgebonden budget (PGB)' (vraag 11).

In [antwoord](#) op die vraag stelde het college dat 'hier geen totaaloverzicht van [is]. Op basis van de triage is gekeken welke zorg nog nodig is en welke onder de arrangementen jeugdhulp valt en welke

niet. Op basis daarvan is er een aantal casussen waarbij zeer specifieke zorg op een andere wijze wordt ingevuld dan voorheen' (antwoord 11).

7. Heeft het college inmiddels wél een totaaloverzicht van het aantal gevallen dat, overeenkomstig die van Jacob en zijn moeder, momenteel nog steeds niet afdoende afgewikkeld is na de sluiting van de MKD's? Zo nee, waarom niet? Zo ja, zou de raad dat overzicht mogen ontvangen?
8. Is het college de mening toegedaan dat de casus van Jacob uitzonderlijk is, of dat deze exemplarisch is voor de afwikkeling van de uiteengevallen MKD-zorg? En zou het college het antwoord op deze vraag van een nadere reflectie willen voorzien?

In het artikel schetst de moeder van Jacob ook de situatie die zich na het sluiten van het MKD voordeed, waarin zij haar zoon naar verschillende therapieën op verschillende locaties (ook buiten de gemeente Maastricht) moest brengen, omdat deze nergens onder één dak beschikbaar waren zoals dat bij het MKD het geval was. Deze situatie leidde ertoe dat zij zich genoodzaakt voelde te stoppen met werken.

9. Is er momenteel in de gemeente Maastricht, of in de jeugdhulpregio Zuid-Limburg, nog ergens een locatie beschikbaar waar kinderen als Jacob passende zorg onder-één-dak kunnen ontvangen, zoals dat bij het MKD het geval was? Zo ja, welke locaties zijn dat? Zo nee, waarom bestaan dat soort initiatieven niet langer?

Hoogachtend,

Stephanie Blom
Raadslid SP

Miriam Elfassih
Raadslid D66